

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön december 19^{kén} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helybe képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS. *)

A z e l é g ü l e t l e n .

Az elégületlenség többé kevesebbé rendeltetésünkben gyökeredzik. Nincs ember, ki magáról elmondhatná: „nincs több kíváncsiatom.” — A' legigénytelenebb lény keblében is merülnek-fel vágyak; a' szenvedélyeseknél pedig annál sűrűbben, annál hevesebben, minél több kíváncsiatuk teljesül. — Százszorosan bebizonyodott igazság az, hogy jólétben bajt, bajban jólétet, örömben bűt, bűben örömet ohajtunk, ha nem másért, csupán a' kellemetlenségekkel megismerkedhetés végett is. A' gyermek emberré, az ember ismét gyermekké szeretne lenni; jelenben a' jövő után áhitozunk vagy a' multat sohajtjuk vissza. A' hön ohajtott 's megnyert tárgy gyötör, 's tőle menekülni igyekszünk ismét másra sovárgók. Így libegünk örökös vágy 's örökös merengés között. Szóval, ha az Isten mindenhatóbb volna, mint minő, még sem tudna mindenünk kedvére tenni. — És illy roppant szeszély mellett is van nálunknál szeszélyesebb valami, mellynek mindnyájan labdái vagyunk, 's ez — a' sors!

De dologra! lássunk ez állítás valóságát igazló száz meg száz példa közül egy bizonyítványul szolgálhatót is.

Euphrosina 15-ik évében szép volt, mint azon Grácia, kinek nevét viselé; egyszerű mint az ártatlanság, mesterkéltlen mint gyermek, őszinte mint természet leánya, 's igénytelen — mint a' völgy ibolyája. Tizenhatodik évében már duzzadozni kezdett a' teremtés urainak láttakor szive, 's keblében ismeretlen de kedves érzelmek merültek-fel. Ez időtől 36-ik éveig a' szerelemnek minden öröme 's gyötrelme átviharzott szívében. Tizenhetedik évében nő lett, egy imádott férj neje, 's anya, bálványzott gyermekek anyja; és még is ürességet érte keblében, még is valami, egy maga előtt is magyarázhatlan vágy lebegett előtte. Most özvegy. Harmincznegyedik évében elveszté férjét. A' boldogulttat egész egy évig második Artemisiaként siratá; következő évben csendes, melancholiához hasonló búsongás szállá-meg lelkét; de az idő, melly ellen mindenki

*) E' lapok 98. 's 99. számaiban közölt elbeszélés czimén „Turist Olivier” helyett olvastassék: „Twist Olivier.”

panaszol, melly még is mindennek vigasztalója, felszárítja Euphrosina könnyűit is. — De nélkülözheti-e egy szerelemre fogékony kebel az égi érzetet? a' zajos élet csábait megízlelt magányba vonulhat-e? — A' fiatal özvegy átlátá ennek lehetlenségét — 's az élet zajába vágyott. Alig izlelé-meg ujra az élet örömhözó kelyhét, alig simultak-ki szive redői, azon keblét lakott 's eddig névtelen vágy-nak is nevet tudá adni. Az : s z a b a d s á g és é l e t é l v volt.

Férje ugyan nem volt zsarnok, ki az ifjúság örömeitől egészen elfogta volna, — nem Argusz-szemekkel hivsége felett örkődő Othello: de szabadon csapongni sem engedé, de a' másokkal társalgást csak az illedelem legszorosabb korlátai között szenvedé-meg. Igaz, hogy a' férjén egész lelkével csüggött nő ezt nem látszék érzeni: de hogy boldogságának hija van, még is gyanítá. Most szabad volt. Tartózkodás nélkül, az élet gyönyöreinek magát egészen oda engedve, szeretve és szerettetve, az imádók, hízgelgők tarka sergétől körüldongva, töltött-el néhány évet. De végre e' zajos életet is unni kezdé. Féltre vonult tehát, és szívének egyetlen választottjával, magányban szörpölé a' kéj kelyhének csepjeit. Alig mult másfél év, ezzel is eltelt, 's ismét zajba vágyott. De már ekkor a' 40-ik év lebbent-el felette; a' hódolók csapatja gyérülni, az imádók heve lankadni 's a' hízgelgők szava mindinkább egyhangúvá kezdett lenni. E' körülmények őt komolyabb gondolkozásra készítették.

Euphrosina még szép volt, 's azon hiú reményben, hogy ke-cseivel még lépre csalhat egy férjet, folyvást piperézé magát; de csak hamar azon keserű meggyőződést kellett tennie, miképp' már csak mulékony érzést 's nem tartós szerelmet bir gerjeszteni. Érzé ugyan, hogy korában keble még nyílt az élet örömeinek befogadására: de azt is fájdalommal kellett tapasztalnia, miképp' állandó szerelemre már nem számolhat; — pedig ez még is kielégítést sürgető szükséggé vált szívében.

Elégületlenül, zugolódva a' jelen ellen, a' multnak emlékében határáz-el vigaszt keresni, és Bájlakra utazni. Ez atyja jószágának neve volt, mellyben ő legszebb napjait élte-le, 's melly szülőinek halála után idegen kézre jutott. A' tündéres helynek uj birtokosa nem volt honn. Euphrosina tehát korány hasadtával utnak indult, 's midőn az esti Dioscur első sugára a' platanok lombjain rezgett, rendeltetése helyén volt. Az éjszakát egy nyomorú fogadóban, millyen magyar falvainkban feles számmal találattatik, tölté-el; reggel pedig azon szép, nagy ligetszerű kertbe indult, melly atyjáé 's övé volt. Először is a' hársligetbe sietett, mellyen ezüst

szalagként egy patakcsa nyulongott-át, mellynek partján először zengett fülébe a' szerelem csábhangja: de a' hársak eltűntek, a' patakcsa kiöblösítvén emlínykoszorúzta medrét, ragadó bércz-patakka változott. Phrosina kebléből nehéz sohaj szakadt-ki — 's egy odorhoz indult, mellynek repkényszőnyeges odvában először égett ajkán a' szerelem csókja; mellynek titkályos homályában Vilmos örök hűséget esküdött neki. Az odor bedült, 's romjai felett egy siremlék állott. Vilmos özvegyének szive megrendült; szemeiben könnyük áradtak-fel. Virágot tépett, 's a' ravatalra vetvén elsiete, egy kis völgybe menendő, hol boldog házasságának első éveiben férjével gyakran sétált.

Euphrosina gyermek-éveiben még hatalmas szilfák lombjai borultak e' völgy fölé: a' léget virágillat tölté-el, 's a' buján tenyésző pázsit smaragd szőnyegként hullámzott legkisebb szellőcse lengésére. Ez ígésző helyen egymást bensőséggel szerető két lény dagadó kebelrel bámulhatá a' természet nagyszerű műveit. Most a' fákat kiirtva, a' virágokat elhervadva, 's a' pázsitot kiaszva találá vándornónk. — „Ah milly kietlen sivataggá lön e' kis éden — sohajta az özvegy. — Az életnek képe ez. Ha az idő a' gyöngédség érzéseit elhamvasztja, ha az érzelmek legédesbjei, a' vágy és szerelem kihalnak, örömtelen lesz az élet.“

Tovább ballagott. — Egy narancs 's myrthus erdőcskében corinthe oszlopokon nyugvó kioszkra talált, mellynek háromszögbe futó 's legizletesb arabeszkokkal ékített homlokzatáról arany betűkben ez tündökölt: „a' negyvenedik év örömeinek!“ — a' kuppola belje pedig festményekkel volt előntve. — Euphrosina a' kioszkba lépett; de kémlelő pillantatai hiában keresék a' festmények között Amor képét. „Ha az örömnem szerelem társa — monda nehéz kebelrel — ki áldozhatik neki pirulás nélkül?“

Soká tévelygett cél nélkül; majd a' nyiresben andalgott, majd a' patak folyását követé, végre álmudozásaiból felriadva, lelkesedve kiáltá: „a' szerelem templomához megyek; az még bizonynyal, állni fog.“ — Jól ismerte az oda vezető utat, többször járta azt, 's így nem sokára helyen volt.

A' templomot rózsabokrok 's amaranthok környezék; kupja fölé platan lombjai terültek. Az ősz már közepe felé járt; a' rózsák elvirítottak, sőt sárguló levelei is hulladozni kezdenek. Midőn a' templomhoz ért, egy párja vesztét kesergő 's nyögdelve fölreppent gili darab száraz galyat rugott lábaihoz, a' szél pedig avart sodrott arczára. Borús tekintete a' kopaszodó rózsatőkre, onnan a' galyra fordult, azt fölemelé, 's fájdalmasan a' lombjaikat vesztő fákra pillantván, elérzékenyülve nyögé: „milly tanítás a' haldokló ter-

mészetnek e' látása! Véletlenül jutottam ugyan hozzá; de használni fogom. O szerelem! templomod körül minden arra mutat, hogy az ősz virágait nem kedveled; ha a' rózsza elvirít, tövisei senkit sem gyönyörködtetnek. Szerelem Isten hozzád!"

Tovább sietett; de a' repkény, mely a' remete lak oldalait körülkuszá, utjában feltartóztatta; elragadtatva nézé az örökké zöld leveleket, 's „rajtatok nem diadalmaskodhatik az ősz“ kiáltással a' lak beljébe sietett. Atyja életében itt Berzsenyinek alabstromba vésett mellszobra állott; az idegen ajkú új birtokos kiküszöbölván azt, helyére Polyhimnia carrarai márvány szobrát állítá. A' szobor láttára egy vigasztaló gondolat villant-át lelkén, 's az istennő szobra elébe borulva, mintegy ihletéssel kiáltá: „harmonia istennője! ezentul csak oltárodon füstölgjön tömjénem; koszorúd nem olly hervatagok, mint a' rózsák, 's minden korhoz illők!"

E' fogadmány után földerült arczczal 's könnyült kebellet hagyá oda a' remete-lakot. Visszasietett a' városba és határozatának hive, természeti hajlamait a' zenében művelé-ki. És midőn a' zongorán játszót a' körülállók tapsözönnel áraszták-el; midőn a' magasztalások fűszeres, kábitó maszlagát itta; midőn a' harmonia-özönbe mélyedve csak a' jelennek élt, gyakran lelkesedve kiáltá: „Atyám! a' te Berzsenyidnek csakugyan igaza van e' mondásában:

„Minden kornak van Istene,
Nem zugolódom ellene,
'S keblemben marasztom.

E' kedély 's életváltozás, e' nagyszerű philosophusi fölkiáltás után azt hinné az olvasó, hogy hősnénk csakugyan boldog, sorsával valahára csakugyan elégtelt volt. Nem. Lassanként tulhaladá ötvenötödik évét, a' második gyermekség kezdetét, a' szeszély, 's tulságos, balga kívánsatok kiapadhatlan korát. Sülyedő éltének minden elmúlt napjával sűrűbbek, csudálatosabbak lettek kívánatai; most egy ölbeli, az e' korba jutott dámáknak majdnem nélkülözhetlen bútora, majd egy macska, papagáj, majom, gyémántos burnót-szelencze, 's ég tudja, még hány- 's miféle érző 's érzéketlen tárgyak után sovárgott, mellyeknek kegyben állások azonban mindig csak rövid ideig tartott. De végre még is találkozott egy tárgy, melly hajlandóságát egész mértékben nyeré-meg, melly vágyainak szárnyát szegé; 's ez: egy kökény szemű, sudár, érdekes tekintetű, halvány arcú ifjú volt. Phrosina ismét szerelmeslön; igen, igen, szerelmes; a' szó legteljesb értelmében szerelmes; az erotomaniáig szerelmes, olly, sőt még százszorta bőszültebb szerelmes, mint Schakespeare Cleopatrája. — Ha ki valaha egy 60 körül járó szerelmes némbert látott, fogja tudni, mi az erotomania.

Az egy ideig szendergett indulatok, sokáig pihent vulkánként törnek-ki ekkor; legszilajabb szenvedélylyé fajulnak, 's mind ugyanannyi kielégíthetetlen Promethaeus ölyüivé válnak; a' féltékenység korlátlan tulzásig üzetik; a' kegyeltnek még csak félretekintése is hűtlenség gyanújába esik; az agg Messalinának nyájaskodásai pedig határtalanokká, csömört szülőkké lesznek. Illy vihar kapkodta katangkóró, illy szenvedélyek tengerén hányatott sajka lett Phrosina is. Minden más tárgy idegen volt előtte; minden elveszté reá nézve érdemét; csak szive bálványa nem. És ez? Ezt, valamint minden illy fonák viszony hőjét, csupán haszonlesés vezeté; a' bősz szerelmes kincseinek nadálya 's magának a' nőnek zsarnoka lön; azt száz meg száz keresve kigondolt kinokkal gyötré; ömlengéseiben gunyolá; a' szenvedélyein többé urrá lenni nem tudót viszont szerelemérti esengéseiben hidegen kikaczagá; 's végre, az iránta határtalan bizalommal viseltető nőnek minden pénzt érő értékét összeszedé, 's — egy tánczosnéval megszökött. E' csapás sok volt a' felingerült kebelnek; ez végképp' megtöré életerejét. Szegény Euphrosina! reá nézve a' szerelem valóságos Dejanira köntösévé vált. A' boldogtalan hir halltára eszméletlenül rogyott-le. Midőn, magához tért, kétségbeesve haját tépdelte; bőszülten futosott; agya szilárdságát a' falakon kísérté-meg; később szobájába zárkózott, magához senkit nem bocsáta; ételt, italt megvetett; jajgatásai 's átkozódásaival egész házat eltölté, — 's nyolczad napra, mint Erzsébet Essex után — szivszakadásban halt-meg.

Most ott nyugszik, hol minden földi kívátnak vége szakad. Sirját, végrendelete szerint fejérmárvány kereszt, mellyre szivet szaggaató ölyűk vésvék, két szomorfűz, 's tömérdek rózsabokor jeleli. Valljon mostani sorsával elégtelt-e? — nem tudom. Ha valaki az olvasók közül nyomára jőne, tudósítson felőle jövő évben bérmentes levél által.

KISS IVÁN.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Uj évi üdvözlés megváltása.

A' budapesti jótékony nőegyesület f. h. 4-kéről költ nyomtatott felszólításában meghívja a' két haza emberbarátjait, hogy a' szokott uj évi üdvözléseket a' szegénység ápolásaul rendelt pénztár szaporítására teendő adakozásokkal legyenek szivesek megváltani. A' kegyes adomány 12 czüst krt tegyen legalább, 's befizettethetik: 1) B u d á n a) a' várban: Majsch Jakab városi lelkész és esperes urnál; — b) vizivárosban: Wagner Józs. gyógyszerész, 's Boor Henrik posztó-kereskedő uraknál; — c) Tabánban: Ráth Péter gyógyszerész urnál; — d) Krisztinavárosban: Fauser Antal plebanus

urnál; — e) országuton: a' Ferencziek guardianja 's plebanus urnál; — f) újvárosban: Muchay Ign. lelkész urnál. — II) Pesten a) a' belvárosban következő fűszeres uraknál: Török Fridrik (váczi utsza, kék egyszarvúnál); Forster Laj. Sebestyén tere); Heinrich Sam. (hatvani kapu, fekete elefantnál); Pentsch Gáspár (evang. ág. iskola ellenében, fehér kutyánál); Láng Mih. evang. ágostai lelkész urnál; Redlich Józ. vasáros urnál (kecskeméti kapu). — b) Leopoldvárosban: Simunchich Ign. pleb. urnál; Amtmann Fer. fűszerész urnál; a' nemzeti 's kereskedői casinoban. — c) Teréziavárosban: Halbauer Józ. és Pekárik László (isten szeme) fűszeres uraknál, király-utszában: Gömöry Kár (kir. utsza) és Vranics Ign. (kerepesi út) gyógyszerész uraknál; Wohldraun Ján. pleb. és Bach Józ. israelita lelkész urnál. — d) Józsefvárosban: Fröhbauer örökösai gyógyszerész társaságában (széna-piacz) és Wippel Fer. bíró urnál. — e) Ferenczvárosban: Wiedemann bíró urnál (soroksári utsza). — Az adakozók nyomtatott névjegyzékét Pesten ott, hol fizetnek, általveheti kiki; Budán Stern Mórész könyvkötő boltjában.

A' t a k a r é k p é n z t á r i e g y e s ü l e t, melly t. n. Pest megye pártfogása alatt alakult, dec. 15-én délelőtti 10—12 óra között tartá első közgyűlését. Rövid leíró beszéddel nyitá azt meg t. Simoncsics Ján. ur, t. n. Pest megyének közösen tisztelt alispánja; követé ezt t. Fáy András táblabíró urnak, ezen intézet buzgó indítójának, gyönyörű és szívmelő beszédje (melly vajha minél előbb közzé tétetnék). Ezután a' részvényesek közül I) köz helyben hagyással intézeti igazgatóvá neveztetett ki t. Simoncsics Ján. ur, és az igazgató választmány többi tagjai u. m. I) gr. Teleki Samuel; 2) gr. Ráday Gedeon; 3) Benyovszky Péter; 4) Vass László kanonok; 5) Fáy András; 6) Lissovényi László; 7) Ladomérszky Imre; 8) Nyáry Pál; 9) Zlinszky János; 10) Ilkey Sándor; 11) Patay József; 12) Rosty Albert; 13) Tolnay Imre; 14) Dumesa Demeter; 15) Halbauer J.; 16) Kartzag Benj.; 17) Wodianer Sam.; 18) Boskovitz J. B. uu. — II.) Jegyzőül Nyáry Pál ur kéretett meg. — I-I) Az alapszabályok megvizsgálása végett következő megbízottság neveztetett ki: 1) Steinbach Fer. kir. tan. mint elnök; 2) Kovács Józ.; 3) Eötvös Józ.; 4) Nagy István; 5) May Józ.; 6) Hajnik Pál; 7) Zsivora György; 8) Kiss Károly; 9) Santory Ján.; 10) Valero Ant.; 11) Fabricius Józ.; 12) Nagy Józ.; 13) Eckstein Rud.; 14) Grabovszky Ath.; 15) Cahen M. A.; 16) Oestreicher D. uu. — IV) Az alapszabályok 's ezeknek értelmében a' tisztviselésre ajálkozóak folyamódásainak ugyan ezen megbízottság által megvizsgáltatása után f. é. dec. 29-dikén tartatik a' 2ddik közgyűlés, melly alkalommal az alapszabályok megerősíttetni 's a' tisztviselők választani fognak.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Éjszaki és délnyugoti szél Buenos-Ayresben. — Mi déli olasz országban a' sirocco, az Buenos-Ayresben az éjszaki szél. Névszerint asszonyok azok, kik legtöbbet szenvednek miatta, mert nagy fejfájást okoz. Sok nőt láthatni néha az utszán, kik nagy, ketté hasított babot kötnek halántékaikra; mi bizonyos jel, honnan jö a' szél. A' bab, mellyet nyersen kötnek-fel, könnyű hólyagtapszéként hat 's ellene munkál a' lankadságnak, mellyet a' légkör okoz. De nemcsak az emberi test van megtámadva; a' kellemetlenséget nagyobb fokra növesztik a' következmények, mellyek a'

háztartás tárgyaiban állnak-be e' szél miatt. A' hús büzt kap, a' tej össze-forr, maga a' kenyér is megromlik. Mindenki panaszkodik, 's panaszára csupán e' választ nyeri: „Señor, es el viento norte.“ — Legfőbb fokra lép-vén e' rossz, a' segedelem sincs távol. A' higany bizonyos jeleket ad a' dél-nyugoti szél közeledéséről. A' pampero, (zugó szél) rögtön áttör a' fojtott légkör csendén, 's kevés másod perc alatt elmúlik minden lankadság: az Audek hócsúcsain vihar keletkezik, 's megtüretlen erővel elzudul a' közben-fekvő pampák fölött, 's Buenos-Ayresig érkezte előtt gyakran lesz orkánná. Ezután a' dolgok egészen más állapotja lép-be, 's a' változásnak rögtön be-állta miatt gyakorta igen nevetséges, néha komoly jelenetek is történnek; jelesül a' folyamon, hova, kivált este, nagy része a' népességnek siet meg-húlni a' forró légtől. Látni itt száz meg száz férfit, némbert 's gyermeket nyakig a' vízben, mint meg annyi békát a' pocsolyában, ülve. 'S ha, mi sokszor történik, egészen váratlanul tör illy gyülekezetre a' pampero, köny-nyebb képzelni, mint leírni a' futkározást és zavart. Szerencsés, ki szolgál-val őrizteté ruháit; mert mielőtt kijöhetne a' vízből, már is elsodrott minden darabot a' szél. A' kiaszott pampák közül porfellegek kísérik nem egyszer a' pamperót, mellyek olly sűrűk, hogy tökéletes sötétséget okoznak, melly alkalommal vízbe fúl sok fürdő, mielőtt feltalálhatta a' parthoz vezető utat. — Illy sötétség alkalmával egykor a' marton bilincsekben dolgozott húsz bű-nös megszökött, 's közülök egyet sem lehetett többé megtalálni Nehéz fogal-mat adni illy porviharról: a' nap éjjé változik, 's mi sem hasonlít a' nappal-nak ez óranegyedig tartó ideigleni sötétségéhez; a' nehéz eső, melly lehullta-kor összevegyül a' porfellegekkel és sáresőt képez a' szó szoros értelmében, gyakran leveri a' porfelhőket. Néha komolyabbak a' következmények, 's a' pamperót dörgés és villám, millyet alig tapasztalhatni bárhol is a' világon, kíséri. Azara írja, hogy illy viharkor 19 személyt sujtott agyon a' villám. — Azonban kitisztul a' légkör; újra lehel az ember, 's a' fris szélről fel-üdülni látszik az egész természet: a' jó szívű s gondtalan nép mosolyg a' kevésbé komoly következmények fölött, 's elfeledi a' rosszakat, szerencsés levén a' hitben, hogy legalább szabad marad más országok ragályaitól. Illy változásoknak még is ritka következtetéseket kell a' természet rendes folyásá-ban maguk után vonni, 's ámbár a' megterhelt légkör mulékony hatásait hir-telen elszéleszti a' pampero, úgy látszik még is, hogy e' sajátos égály alatt olly érdekléseket is megérez az embertest, mellyek máshol legkisebb figyelembe sem vétetnének. Mellőzván azokat, mellyeket közvetlenül okoz az éjszakai szél: régi sebek felfakadnak, ujak nehezen gyógyulnak, csekély-nek látszó ficzamodás olly gyöngélkedést vonhat maga után, mellyből évek alatt is alig üdülhetni-fel, 's csekély esetek miatt is olly gyakori a' szájgörcs, hogy a' sérülések okozta nyilvános kórházakban történt halálozások nagy ré-szének ez oka. (Buenos-Ayres and the Provinces of the Rio de la Plata).

KÜLÖNFÉLE.

Miként tesz a' persa schah pénzre szert. — Malten irataiban következő 's egy orosz követségi tisztviselő által beszélt anekdo-tát olvasunk, melly a' keleti kényuraságot igen karakterizálja. — „A' schah-nak egykor megürülván erszénye, egy napon a' székesváros leggazdagabb

kereskedőjét hivatá. A' megtisztelt vendég kitüntetéssel vezetett-be, miután szokás szerint, a' királyi terem ajtaja előtt papucsát levonták volna. Fe t h Ali schah csésze-kávét adatott neki, 's egy ideig valami légből meritett tárgy felett beszélgetvén vele, elbocsátá. A' fejedelmi szolgák ismét lábára vonván papucsát, a' kereskedő kéjtelve távozott; de alig haladt száz lépésnyire, királyi testőrök siettek utána; megragadták 's a' schah elébe vitték, ki haragot szikrázó szemekkel következőleg mordult reá: „Én téged megtisztellek, lealázom magam' a' veled beszélgetésre, kávéval, szerbettel, becsinált gyümölcsökkel 's attarral vendégellek-meg, és te olly vakmerő, hűladatlan vagy, hogy papucsaimat elorzod? Nyomorú! Halálra foglak korbácsoltatni.“ A' kereskedő ijedve tekinté lábaira, 's elrettenve látá, hogy csakugyan a' király papucsai fedik azokat. Hiába szállott ártatlanságáról; szavai légbe hangzottak-el. Földre rántva talpára 50—60-t vertek, még pedig a' szigorú fejedelem jelenlétében. A' boldogtalan kegyelem 's kimézésért esdeklett, 's midőn érzékenyebben forgolódta talpa körül, tetemes pénzösszeget ajánlott. A' fejedelem mind ezt nem akará hallani, sőt még keményebben hányá szemére hálátlanságát, 's a' bastonnade-ot addig folytattatá, míg a' boldogtalan, hogy éltét megmenthesse, egész vagyonát oda ajánlá.

Mulattató. 1) Némellyek állíták, hogy ha valamelly europai nemzet idegen tartományban letelepedék, 's gyarmatot alapíta, ott a' spanyolok előszer is kolostort, az olaszok templomot, a' hollandiak börzét, az angolok erősséget, a' francziák színházat és tánczteremet építenek. A' németek minden bizonynyal előszer is kocsmát építenek.

2) Egykor egy francia eretnkség vagy is inkább istentagadás miatt keréken töretett. Midőn a' borzasztó kinokat szenvedé, fájalmában fölkiáltá: „Ah Istenem!“ — mire a' körülállók mondák: „halljátok! végre segélyül hívá Istent!“ — De a' megátalkodott bűnös ismét összeszedvén minden hidegvérűségét, egyet biczente fejével, 's mondá: „ez csak ollyan közmondás!“

...k...zy.

3) V... város keblében alig pillantá-meg Andor a' pompásan emelt székes egyházat: „bátyó — mond azonnal ezt bámulva kémlelő Gerő társának — ez ám a' szörnyű épület!“ — „Az ám — szöll a' csudálkozó — talán nem is itt építették!“

FEHÉRVÁRY.

Vége felé közeledvén folyó esztendőnk, tisztelettel kérjük e' lapok mind pestbudai mind vidéki t. cz. pártfogóit, kik azokat jövő félcére is ohajtják járattni, hogy azok iránti rendeléseiket (kivált a' Pesttől távolabb lakók) még e' hónap közepéig megtenni méltóztassanak akár a' cs. k. postahivatalokon, akár itt Pesten a' szerkezői hivatalban, nehogy későn érkezvén-be a' rendelmények, a' jövő fél évi első lapokra időn túl várakozni kénytessenek, mi elkerülhetlen, ha a' megrendelés csak e' hónap utolsó vagy a' jövőnek első napjaiban tétetik.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.